

چه بدشانس اند نمایشگرهای HD،FullHD و 4K تلویزیون هایی که هیچ تصویری از نمایش های دیدنی همایون خان ندارند.ستاره فوتبال ایران با پرش های استثنایی و ضربات سر ویران کننده و قدرت گلزنی بی نظیر، همایون بهزادی که تصاویر مانده از نمایش های ویژه اش به چند فیلم بی کیفیت و خاطرات سینه به سینه پیشکسوتان محدود شده،او همین هفته از دنیا رفت و تمام آن درخشش را با خود برد.بعضی ها حسرت نبودن در دنیا را می خورند و بعضی ها هم حسرتشان به دل دنیا می ماند. او حتما یکی از ستارمهایی است که نبودش دنیا و مردم را حسرت به دل خواهد کرد.

وزیرکش

با حاشیه، بی حاشیه

کتیو | ۱۵

چه کسانی در حذف تیم ملی امید مسئولیت مستقیم دارند؟

باختن امیدها انگار عادی شده است و باید بعد از هر باخت فقط به این بار مقرر که بود؟ مقصرانی که معمولا هم لیست بلندبالایی را تشکیل می دهند و کسی هم به فکر این نیست که دوره بعد نقش آن ها را در تیم امید کمرنگ کند!

● مهدی شادمانی ●

shadmanimehdi@gmail.com ● | | | | |

تیم ملی امید ایران نباید به المپیک می رسید، با تمام استعداد و نیروی انسانی فوتبال ایران در تیم زیر ۲۳ سال، فوتبال ایران اینقدر عقب هست که صعود به المپیک دغدغه زیادی نباشد. تیمی که همچنان یک زمین تمرین ندارد و فوتبالی که برای تیم ملی بزرگسالانش هم زمین مناسب نیست نباید به جایگاه بهتری برسد. بحث ساختارها که می شود ایران را باید در دسته تیم های درجه دوی آسیا قرار داد. اما با همین امکانات هم تیم ملی بزرگسالان ایران نتیجه گرفته و مدت هاست که در آسیا آقایی می کند. این گزارش در اصل پنج عاملی را بررسی می کند که سبب شدند تیم ملی امید ایران نتواند با چشمه سرشار بازیکنان پر استعداد به المپیک برسد.

■ بی هدف، بی نتیجه

تیم امید ایران بیشترین ضربه را از بی هدف بودنش خورد. روزی که سرمربی تیم ملی بزرگسالان قراردادش را امضا می کرد، تیم امید به عنوان تیم دوم او انتخاب شد و کی روش هم وینگادا را به عنوان سرمربی انتخاب کرد. هدف فدراسیون فوتبال در آن روزها حضور در المپیک بود و در این مسیر کسب مقام در بازی های آسیایی اتفاق مهمی نبود. دو سال قبل وینگادا با همین تصور بازیکنانی را به ترکیب تیم دعوت کرد که نشان به مسابقات مقدماتی المپیک بخورد. کمیته ملی المپیک اما علاقه شدیدی به کسب مدال در بازی های آسیایی نداشت. آن ها در کنار

مسئولان ورزش با سرمربی پر تنالی جلسه گذاشتند و به او گفتند که از بازیکنان مسن تر و ستاره تر استفاده کنند. مرد پر تنالی آن روز پذیرفت و ۷ بازیکن به ترکیب تیم اضافه شدند. بازیکنانی که در تمرینات حاضر نبودند و آمادگی لازم را نداشتند. نتیجه اش هم مشخص بود: تیم امید ایران در بازی های آسیایی به نتیجه نرسید و سرمربی بر کنار شد.

■ اسیر اطلاعات ضعیف

روابط وزارت ورزش و کی روش هیچ وقت خوب نبود. سرمربی تیم ملی رفتاری دارد که مسئولان ورزش گاهی نابه جا و گاها به حق به او انتقاد می کنند. اما هیچ کدام از این رفتارها دلیل نمی شود که کسی با تیم ملی امید دشمنی کند. اتفاقی که به نظر می رسد در سایه روابط تیره کی روش و وزارت ورزش رخ داد. وینگادا مربی مورد تایید کی روش بود و این طور بر کنار شد. متولی ورزش اما به وسیله کمیته ای عجیب و غریب جایگزین خارجی وینگادا، کرانچار را هم وتو کرد. آن ها اگر کمی سلیقه به خرج داده بودند و مجوز کرانچار را صادر می کردند، احتمالا حالا پس از ۴۰ سال صاحب تیمی بودند که به المپیک می رسد.

■ قربانی فوتبال دولتی

وقتی فوتبال دولتی باشد و پول سرمربی تیم ملی را دولت بدهد، نتیجه این می شود که یا رئیس فدراسیون با وزیر ورزش می جنگد و سرمربی اش را نگه می دارد یا جنگ را رها می کند و سرمربی کنار می رود. علی کفاشیان در مورد تیم امید چنین کاری کرد. او وقتی در اوج فشار برای بر کناری از پستش در فدراسیون فوتبال بود و حتی

کی روش را هم نزدیک در خروجی می دید، موافقت کرد که روی نیمکت تیم امید ایران یک مربی ایرانی بنشیند. کفاشیان در اصل تیم امید را واگذار کرد تا در حفظ کی روش موفق باشد. اقدامی که در اصل نسل طلایی فوتبال ایران را سوزاند و نابود کرد. تیمی که می توانست به راحتی و با یک تساوی مقابل قطر، مقابل تایلند قرار بگیرد و راحت به نیمه نهایی برسد حالا به لطف شکست فنی کادر رهبری اش، از مسابقات حذف شده.

■ فدای نمایش

سرپرست تیم امید دوست دارد کیفیت مدیریتش را به نمایش بگذارد. او پیش از این بارها برای سرپرستی تیم ملی بزرگسالان مطرح شده بود و حالا تیم امید را به عنوان کنترلت تحویل گرفته تا به ریو برساند. در این مسیر اما یک دفعه انگار همه فراموش کردند که هدف اصلی رسیدن به المپیک است نه چیز دیگر. به همین دلیل ساده وقتی وزارت ورزش با کرانچار مخالفت کرد، کاشانی اصلا عکس العملی مانند استعفا از خود نشان نداد. در اصل کارشناسان معتقدند که تیم ملی امید ایران به کوچینگ بد شکست خورد و در این راستا حبیب کاشانی می توانست به جای تعامل زیاد و با کمی فشار کرانچار را جای خاکپور به مسابقات ببرد. اما او حضور در تیم امید را به همه چیز ترجیح می داد.

■ در طوفان حاشیه

محمد مایلی کهن به حاشیه روی هایش معروف است. او در تمام روزهایی که وظیفه مدیریت فنی تیم ملی امید را داشت مدام در حال دخالت در کار کارلوس کی روش بود. البته نظر دادن و حتی

حاشیه سازی برای تیم ملی بزرگسالان به تنهایی نقشی در حذف تیم امید ندارد. اما مایلی کهن در تیم امید وظیفه ای داشت که آن را توانست به سرانجام برساند. مدیر فنی تیم امید در طول یک سال و خرده ای حضور هیچ گاه موفق نشد مسئولان فدراسیون را پای قرارداد با سرمربی نشانند و همین مسئله سه ماه مانده به مسابقات المپیک به پاشنه آشیل تیم امید تبدیل شد. مایلی کهن در آن کار هم خیلی موفق نبود و نتوانست پس از استعفا، خاکپور را مهار کند اما در مقابل، مدام در تلویزیون حاضر می شد و به تیم بزرگسالان می تاخت. تاخت و تازهایی که به جو سنگین علیه تیم امید در جریان مسابقات مقدماتی المپیک تبدیل شد.

■ غرق اعتماد به نفس

محمد خاکپور هر چند در کنفرانس مطبوعاتی پس از بازی حالت متواضعانه ای گرفت و مسئولیت فنی شکست را پذیرفت، اما پیش از آن اعتماد به نفس زائدالوصفی داشت. سرمربی تیم امید که سابق بر این یک سال هم روی نیمکت هیچ تیمی ننشسته بود برای این مسابقات مجوز مربیگری نداشت. هر مربی ای که بخواهد در مسابقات آسیایی مربیگری کند باید مدرک A کنفدراسیون فوتبال آسیا را داشته باشد. خاکپور نه تنها این مدرک را نداشت که در مردامه در کلاس های کسب مدرک هم حاضر نشد. با مدارکی که او داشت نه می توانست سرمربی تیم امید گوام شود و نه ویتام و نه حتی ملدو، خاکپور حتی نمی توانست سرمربی یک تیم باشگاهی تایلند در لیگ قهرمانان آسیا باشد. او اما با اعتماد به نفس روی نیمکت تیم ملی امید ایران نشست. نشست و ضعف فنی اش این طور کمر تیم ملی امید را شکست.

● عکس نوشت ●

● باز نشر یک عکس ● | | | | |

و تکیکی، آقای رضاحدی، رودی فولر ایرانی، خدار حمتت کند.

● قاعده بازی ●

● مهران باقی ● | | | | |

صعود نکردن به المپیک چه چیزی را از ما گرفت؟

چرا تیم ملی امید ایران باید به المپیک صعود کند؟ این سوالی است که بین همه حاشیه های ۴۴ سال دوری از المپیک گم شده است. تیم فوتبال ایران اینقدر به المپیک نرسیده که رسما دیگر کسی نمی داند اهمیت حضور در تورنمنتی چون المپیک برای تیم های مختلف چیست. ایران این بار هم مانند ۱۰ دوره قبل فرصت حضور در مهم ترین تورنمنت ورزشی دنیا را از دست داد. اگر قرار باشد به حضور تیم ملی در المپیک از منظر توسعه ورزش نگاه کنیم از دست رفته ها کاملا مشخص است. عموما کشورهایی می توانند ورزش های تیمی شان را در المپیک ببینند که ورزششان در میان کشور های توسعه یافته باشد، کشورهایی که زیر ساخت های محکم دارند و با ورزشگاه ها و امکانات لازم می توانند در ورزش های تیمی به المپیک برسند. امسال تیم ملی والیبال می تواند به المپیک برسد اما این نسل طلایی بدون زیر ساخت به اینجار سیده و تقریبا یک شگفتی هستند تا یک اتفاق عادی برای ورزش ایران. اما از یک منظر دیگر هم می شود مضرات عدم صعود تیم ملی امید را به مسابقات المپیک بررسی کرد. آن هم منطقی است که از زاویه ورزش فوتبال به المپیک نگاه می کند. تورنمنتی که جوان اول های چند کشور در آن خودنمایی می کنند و البته آینده فوتبال جهان را می سازند. بزرگترین مشکلی که غیبت ایران در المپیک برای فوتبال ایجاد می کند سکنه ای چندساله در روند معرفی ستاره ها به فوتبال است. تصور اینکه بازیکنان زیر ۲۳ سال ایران در تورنمنتی مانند المپیک حاضر شوند هیجان انگیز و باور نکردنی است. ویتترین جوان فوتبال ایران مقابل چشمان تیزبین ماموران باشگاه های اروپایی نمایش داده می شوند و عموما پس از این مسابقات جذب تیم های مختلف اروپایی از درجه دو و سه گرفته تا درجه یک می شوند. یعنی در درجه اول نسل طلایی فوتبال ایران فرصتی بزرگ برای عرض اندام را از دست دادو حالا حالا طول خواهد کشید تا همه این بازیکنان فرصت نمایش در عرصه بین المللی را پیدا کنند و برخی شان شاید پشت درخشش ستارم های تیم ملی بزرگسالان بمانندو فرصت رشد پیدا نکنند.

حضور در المپیک به غیر از اینکه بازیکنان را جلو می اندازد به نام تیم ایران هم شخصیت می دهد. جوانان ایران وقتی از ۲۳ سالگی در المپیک مقابل جوانان کشور های درجه اول و دوم دنیا قرار می گیرند تجربه ای فوق العاده خواهند داشت که به شخصیت تیم ملی ایران در بازی های بین المللی خواهد افزود. بازی در المپیک اگر برای جوانان هم طراز با بازی در جام جهانی برای بزرگسالان نباشد کمتر هم نیست. موضوع مهم دیگر اعتماد به نفس و کیفیتی است که المپیک به ستاره های جوان ایرانی خواهد داد. ۲۲ بازیکن با تجربه المپیک اگر به باشگاه های اروپایی نروند حتما کیفیت لیگ برتر ایران را بالا خواهند برد. کیفیت لیگی که امسال فقط با جوان شدن بازیکنانش چندین درجه بالاتر رفته و این ۲۲ بازیکن می توانستند لیگ ایران را با فاصله به بهترین لیگ خاورمیانه تبدیل کنند. بازیکنانی که با تجربه بازی در المپیک برای بازی کردن در لیگ قهرمانان آسیا و قهرمان شدن در آن اعتماد به نفس و کیفیت لازم را خواهند داشت. اما مهم ترین اثر حضور در المپیک ارتقای سطح تیم ملی بزرگسالان در عرض یک سال است. البته همچنان می توان دید که حضور در المپیک بدون ساختارهای کامل امکان پذیر نیست، اما حضور مربی ای چون کی روش در تیم ملی و ایجاد فرصت برای بازیکنان جوانی چون جهانپیش و آزمون و عزت الهی ای اتفاقی است که سبب شده ایران بتواند تا حدودی مسیر ساختار سازی را دور بزند. شانس بالای امیدها برای رسیدن به المپیک و رسیدن ایران به جام جهانی همه تاثیر حضور یک فکر حرفه ای در فوتبال ایران است. فکری که به تنهایی باید فاصله ساختارهای قدرتمند فوتبال آسیا را با زیر ساخت های نابود فوتبال ایران پر کند.

● بر نامه بازی ها ●

● فوتبال جهان ● | | | | |

■ یک شنبه ۹۴/۱۱/۴

■ اروپا

آرسنال - چلسی ۱۹:۳۰

شالکه - وردربرمن ۲۰:۰۰

بتیس - رئال مادرید ۲۳:۰۰

یوونتوس - آس اس رم ۲۳:۱۵

■ جمعه ۹۴/۱۱/۹

استقلال خوزستان - فولاد ۱۵:۰۰

نفت - سایه جامگان ۱۴:۳۰

راه آهن - تراکتور سازی ۱۴:۳۰

■ سه شنبه ۹۴/۱۱/۱۳

ذوب آهن - استقلال ۱۴:۳۰

پرسپولیس - سپاهان ۱۷:۰۰